HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a șaptea)

14 octombrie 2021 *

„Trimitere preliminară – Protecția comunitară a soiurilor de plante – Regulamentul (CE) nr. 2100/94 – Articolul 96 – Calculul termenului de prescripție a acțiunilor prevăzute la articolele 94 și 95 – Momentul de la care începe să curgă termenul – Data acordării protecției comunitare, precum și a luării la cunoștință a actului și a identității autorului – Data încetării comportamentului în discuție – Acte succesive – Acte continue – Limitare la actele realizate cu mai mult de trei ani în urmă”

În cauza C-186/18,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Tribunal Supremo (Curtea Supremă, Spania) prin decizia din 7 martie 2018, primită de Curte la 9 martie 2018, în procedura

José Cánovas Pardo SL

împotriva

Club de Variedades Vegetales Protegidas,

CURTEA (Camera a șaptea),

compusă din doamna I. Ziemele (raportoare), președinta Camerei a șasea, îndeplinind funcția de președintă a Camerei a șaptea, și domnii A. Kumin și T. von Danwitz, judecători,

avocat general: domnul H. Saugmandsgaard Øe,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

– pentru José Cánovas Pardo SL, de V. Venturini Medina, procurador, și A. Scasso Veganzones, abogada;

– pentru Club de Variedades Vegetales Protegidas, de P. Tent Alonso, abogado, V. Gigante Pérez, I. Pérez-Cabrero Ferrández și G. Navarro Pérez, abogados;

* Limba de procedură: spaniola.

– pentru guvernul elen, de G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou și A. Vasilopoulou, în calitate de agenți;

– pentru Comisia Europeană, de B. Eggers, I. Galindo Martín și G. Koleva, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 22 aprilie 2021,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 96 din Regulamentul (CE) nr. 2100/94 al Consiliului din 27 iulie 1994 de instituire a unui sistem de protecție comunitară a soiurilor de plante (JO 1994, L 227, p. 1, rectificare în JO 2001, L 111, p. 3, Ediție specială, 03/vol. 15, p. 197).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între José Cánovas Pardo SL (denumită în continuare „Pardo”), pe de o parte, și Club de Variedades Vegetales Protegidas (denumit în continuare „CVVP”), pe de altă parte, în legătură cu exploatarea de către această societate a unor mandarini din soiul denumit „Nadorcott” fără consimțământul CVVP.

Cadrul juridic

3 Potrivit articolului 1 din Regulamentul nr. 2100/94, „[s]e instituie un regim de protecție comunitară a soiurilor de plante, ca formă unică și exclusivă de protecție comunitară a proprietății industriale a soiurilor de plante”.

4 Articolul 13 din acest regulament, intitulat „Drepturile titularului protecției comunitare a soiurilor de plante și limitări”, prevede:

„(1) Protecția comunitară a soiurilor de plante are ca scop să rezerve titularului sau titularilor săi, denumiți în continuare «titular», dreptul de a îndeplini acțiunile prevăzute la alineatul (2).

(2) Fără a aduce atingere articolelor 15 și 16, autorizarea titularului este necesară pentru următoarele acțiuni, care privesc constituenții soiului sau materialul recoltat aparținând soiului protejat, denumiți în continuare «material»:

(a) producerea sau reproducerea (înmulțirea);

(b) condiționarea în vederea înmulțirii;

(c) oferirea spre vânzare;

(d) vânzarea sau orice altă formă de comercializare;

(e) exportul în afara Comunității;

(f) importul în Comunitate;

(g) deținerea în scopurile menționate la literele (a)-(f).

Titularul își poate supune autorizarea unor condiții și limitări.

(3) Alineatul (2) se aplică materialului recoltat numai dacă acesta a fost obținut prin utilizarea neautorizată de constituenți ai soiului din soiul protejat și numai dacă titularul nu și-a putut exercita în mod rezonabil dreptul privind constituenții soiului menționați.

[…]”

5 În temeiul articolului 94 din regulamentul menționat, intitulat „Contrafacerea”:

„(1) Orice persoană care:

(a) săvârșește unul din actele prevăzute la articolul 13 alineatul (2) cu privire la un soi care face obiectul protecției comunitare a soiurilor de plante, fără să fi fost autorizată în acest sens

sau

(b) nu folosește corect o denumire a unui soi în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) sau omite specificarea informațiilor necesare în conformitate cu articolul 17 alineatul (2)

sau

(c) folosește, contrar dispozițiilor articolului 18 alineatul (3), denumirea unui soi care face obiectul unei protecții comunitare a soiurilor de plante sau o denumire care ar putea fi confundată cu denumirea menționată anterior

poate face obiectul unei acțiuni în justiție intentate de către titular, pentru încetarea contrafacerii sau pentru plata unei remunerații echitabile sau în ambele scopuri.

(2) Orice persoană care acționează în mod deliberat sau din neglijență este în plus obligată la repararea prejudiciului adus titularului; în caz de contravenție, dreptul titularului la despăgubiri se poate reduce în consecință, fără a fi totuși inferior avantajului dobândit de către autorul contrafacerii în urma acțiunii de contrafacere.”

6 Articolul 95 din același regulament, intitulat „Actele anterioare acordării protecției comunitare a soiurilor de plante”, prevede:

„Titularul poate solicita o remunerație echitabilă din partea oricărei persoane care a îndeplinit, pe parcursul perioadei cuprinse între publicarea cererii de acordare a protecției comunitare a soiurilor de plante și acordarea acesteia, o acțiune care i-ar fi fost interzisă după perioada menționată anterior, în temeiul protecției comunitare.”

7 Potrivit articolului 96 din Regulamentul nr. 2100/94, intitulat „Prescrierea”:

„Acțiunile prevăzute la articolele 94 și 95 se prescriu în termen de trei ani de la data la care protecția comunitară a soiurilor de plante a fost acordată și de la data la care titularul a luat cunoștință de acțiunea și de identitatea autorului contrafacerii, iar dacă nu a luat cunoștință de acestea, la treizeci de ani de la săvârșirea acțiunii în cauză.”

Litigiul principal și întrebările preliminare

8 În urma unei cereri depuse de Nadorcott Protection SARL la 22 august 1995 la Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP), acesta din urmă i-a acordat, la 4 octombrie 2004, protecția comunitară a soiurilor de plante pentru soiul de mandarini „Nadorcott". Această decizie a făcut obiectul unei căi de atac cu efect suspensiv în fața camerei de recurs a OCSP, care a fost respinsă printr-o decizie din 8 noiembrie 2005, publicată în *Buletinul oficial* al OCSP din 15 februarie 2006.

9 Pardo exploatează din anul 2006 o plantație care cuprinde 4 457 de mandarini din soiul Nadorcott.

10 Geslive, căreia i-a fost încredințată gestiunea drepturilor referitoare la soiul Nadorcott, a adresat Pardo, la 30 octombrie 2007, o punere în întârziere prin care o soma să înceteze exploatarea acestui soi de plante în lipsa unei licențe corespunzătoare.

11 La 30 martie 2011, CVVP, căreia îi fusese transferată gestiunea acestor drepturi începând cu 13 decembrie 2008, a adresat Pardo o nouă scrisoare prin care îi solicita, în cazul în care se dovedea că exploata 5 000 de mandarini din soiul Nadorcott, să înceteze exploatarea respectivă.

12 După ce a sesizat, în luna noiembrie a anului 2011, Juzgado de lo Mercantil (Tribunalul Comercial, Spania) cu o cerere de măsuri preliminare pentru a se constata încălcarea drepturilor exclusive referitoare la soiul Nadorcott, CVVP a introdus două acțiuni împotriva Pardo, și anume, pe de o parte, o acțiune în temeiul „protecției provizorii" cu privire la actele săvârșite de această societate anterior acordării protecției, cu alte cuvinte, înainte de 15 februarie 2006, și, pe de altă parte, o acțiune în contrafacere ca urmare a actelor intervenite ulterior acestei date. Mai precis, CVVP a solicitat să se constate încălcarea drepturilor exclusive referitoare la soiul Nadorcott de la 15 februarie 2006 până la încetarea încălcării. CVVP a solicitat de asemenea obligarea Pardo la încetarea acestei exploatări ilegale, la eliminarea și, eventual, la distrugerea oricărui material vegetal din acest soi aflat în posesia sa, precum și la plata către aceasta a unei remunerații pentru compensarea respectivei exploatări.

13 Considerând că s-a scurs un interval de timp de mai mult de trei ani între data la care titularul protecției referitoare la soiul Nadorcott a identificat Pardo drept presupus exploatant al acestui soi, și anume cel târziu data de 30 octombrie 2007, data la care Geslive a comunicat Pardo punerea în întârziere, și introducerea acțiunilor de către CVVP, în luna noiembrie a anului 2011, această instanță de prim grad de jurisdicție a respins acțiunea menționată pentru motivul că acțiunea în contrafacere era prescrisă în temeiul articolului 96 din Regulamentul nr. 2100/94.

14 Audiencia Provincial de Murcia (Curtea Provincială din Murcia, Spania), sesizată cu apel împotriva acestei decizii de CVVP, a constatat că Pardo nu contesta exploatarea arborilor din soiul Nadorcott și nici lipsa consimțământului titularului acestui soi. Instanța amintită a decis că, prin activitatea sa, această societate efectua acte de contrafacere și că, prin menținerea în producție a arborilor respectivi, aceste acte continuau. În plus, ea a considerat că articolul 96 din Regulamentul nr. 2100/94 trebuia interpretat în sensul că acțiunile referitoare la actele de contrafacere săvârșite cu mai puțin de trei ani înainte de introducerea acțiunilor formulate de CVVP nu erau prescrise, în timp ce acțiunile privind actele săvârșite cu mai mult de trei ani înainte de acest eveniment erau prescrise.

15 În consecință, Pardo a fost obligată la plata sumei de 31 199 de euro pentru actele de contrafacere și cu titlu de remunerație adecvată datorată pentru actele realizate fără consimțământul titularului protecției comunitare în perioada care acoperea protecția provizorie. În plus, aceasta a fost somată să înceteze orice act de contrafacere.

16 Pardo a sesizat instanța de trimitere, Tribunal Supremo (Curtea Supremă, Spania), cu recurs împotriva acestei decizii a Audiencia Provincial de Murcia (Curtea Provincială din Murcia), contestând interpretarea reținută de aceasta din urmă cu privire la articolul 96 din Regulamentul nr. 2100/94.

17 Instanța de trimitere arată că, potrivit jurisprudenței naționale referitoare la proprietatea intelectuală, este necesar să se facă distincție între actul de contrafacere punctual și cel care are caracter continuu. În acest din urmă caz, termenele de prescripție se prelungesc atât timp cât continuă actul care constituie contrafacere. Instanța menționată ridică problema dacă o astfel de jurisprudență poate fi transpusă regulilor privind prescripția stabilite la articolul 96 din Regulamentul nr. 2100/94 și în special dacă sunt prescrise toate acțiunile referitoare la acte de contrafacere, din moment ce titularul protecției comunitare a introdus acțiunea la mai mult de trei ani de la momentul la care a luat cunoștință de actele de contrafacere și de identitatea autorului lor, sau dacă sunt prescrise numai acțiunile referitoare la acte săvârșite cu mai mult de trei ani înainte de introducerea acțiunii.

18 În aceste condiții, Tribunal Supremo (Curtea Supremă) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Articolul 96 din [Regulamentul nr. 2100/94] se opune unei interpretări a acestei dispoziții potrivit căreia, în măsura în care a expirat termenul de trei ani de la data la care, după acordarea protecției comunitare a soiurilor de plante, titularul a luat cunoștință de acțiunea și de identitatea autorului contrafacerii, acțiunile prevăzute la articolele 94 și 95 din [acest] regulament s-au prescris, deși actele de contrafacere au continuat până la momentul formulării acțiunii?

2) Dacă răspunsul la prima întrebare este negativ, s-ar putea considera că, în conformitate cu articolul 96 din [regulamentul menționat], prescripția intervine numai în cazul actelor de contrafacere specifice săvârșite în afara termenului de trei ani, dar nu și în cazul celor săvârșite în ultimii trei ani?

3) Dacă răspunsul la a doua întrebare este afirmativ, în acest caz, acțiunea în încetare și de asemenea acțiunea în despăgubire ar putea fi aplicabile numai în privința acestor din urmă acte săvârșite în ultimii trei ani?”

Procedura în fața Curții

19 Prin decizia președintelui Curții din 13 februarie 2019, procedura în prezenta cauză a fost suspendată până la pronunțarea hotărârii care urma să intervină în cauza C-176/18, referitoare la o cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Supremo (Curtea Supremă) cu privire la interpretarea articolului 13 din Regulamentul nr. 2100/94 în cadrul unui litigiu între CVVP, pe de o parte, și domnul Adolfo Juan Martínez Sanchís, pe de altă parte, în legătură cu exploatarea de către acesta din urmă a unor mandarini din soiul Nadorcott.

20 În urma pronunțării Hotărârii din 19 decembrie 2019, Club de Variedades Vegetales Protegidas (C-176/18, EU:C:2019:1131), grefa Curții a comunicat această hotărâre instanței de trimitere prin scrisoarea din 7 ianuarie 2020 și a invitat-o să precizeze dacă, în lumina acesteia, dorea să își mențină cererea de decizie preliminară în prezenta cauză.

21 Prin scrisoarea din 16 octombrie 2020, această instanță a informat Curtea că intenționează să își mențină cererea de decizie preliminară.

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la prima întrebare

22 Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 96 din Regulamentul nr. 2100/94 trebuie interpretat în sensul că termenul de prescripție de trei ani menționat de această dispoziție pentru acțiunile prevăzute la articolele 94 și 95 din acest regulament începe să curgă, odată ce protecția comunitară a soiurilor de plante a fost în final acordată, de la data la care titularul a luat cunoștință de acțiune și de identitatea autorului contrafacerii, iar aceasta indiferent de faptul că respectivul act de contrafacere a încetat sau continuă până la momentul la care este introdusă acțiunea.

23 În această privință trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, în vederea interpretării unei dispoziții de drept al Uniunii, trebuie să se țină seama nu numai de formularea acesteia, ci și de contextul său și de obiectivele urmărite de reglementarea din care face parte această dispoziție (Hotărârea din 20 ianuarie 2021, Heavyinstall, C-420/19, EU:C:2021:33, punctul 27 și jurisprudența citată).

24 În primul rând, în ceea ce privește formularea articolului 96 din Regulamentul nr. 2100/94, din aceasta reiese expres că acțiunile prevăzute la articolele 94 și 95 din acest regulament se prescriu în termen de trei ani de la data la care protecția comunitară a soiurilor de plante a fost în final acordată și de la data la care titularul acestei protecții a luat cunoștință de acțiunea și de identitatea autorului contrafacerii, iar dacă nu a luat cunoștință de acestea, la treizeci de ani de la săvârșirea acțiunii în cauză.

25 Astfel, *primo*, din această formulare rezultă că dispoziția menționată prevede două condiții care permit să se stabilească data de la care începe să curgă termenul de prescripție de trei ani pentru acțiunile introduse în temeiul articolelor 94 și 95 din Regulamentul nr. 2100/94, una fiind prealabilul celeilalte.

26 Declanșarea unui asemenea termen depinde, așadar, pe de o parte, de un eveniment obiectiv, și anume data la care a fost în final acordată protecția comunitară, și, pe de altă parte, de un eveniment subiectiv, și anume data la care titularul protecției comunitare a luat cunoștință de actul de contrafacere, precum și de identitatea autorului său.

27 În ceea ce privește problema dacă există o ordine de prioritate între aceste evenimente ca declanșatoare ale termenului de prescripție, trebuie să se considere că momentul de la care începe să curgă acest termen se situează la data evenimentului care survine ultimul, și anume fie la data acordării protecției comunitare, fie la data luării la cunoștință a actului de contrafacere, precum și a identității autorului său (a se vedea prin analogie Hotărârea din 2 martie 2017, Glencore Céréales France, C-584/15, EU:C:2017:160, punctul 47).

28 Rezultă de aici că articolul 96 din Regulamentul nr. 2100/94 nu poate fi interpretat în sensul că încetarea actului de contrafacere ar constitui evenimentul declanșator al termenului de prescripție a acțiunilor prevăzute la articolele 94 și 95 din acest regulament.

29 O asemenea interpretare, susținută de CVVP în observațiile sale scrise, nu numai că ar fi contrară formulării acestui articol 96, ci ar echivala, astfel cum a arătat domnul avocat general la punctul 46 din concluzii, cu adăugarea unei condiții la cele menționate la punctul 26 din prezenta hotărâre, neprevăzută de legiuitorul Uniunii.

30 *Secundo*, formularea articolului 96 din Regulamentul nr. 2100/94 se mărginește să indice că termenul de prescripție de trei ani începe să curgă de la momentul la care titularul a luat cunoștință de „acțiunea" de contrafacere ca atare, precum și de autorul său. Această dispoziție nu conține, în schimb, nicio altă precizare referitoare la o eventuală luare în considerare a amplorii perioadei în care au fost realizate acte de contrafacere cu încălcarea drepturilor titularului sau la caracterul continuu al acestor acte. Din această formulare reiese numai că această „acțiune" este cea care poate face obiectul uneia dintre acțiunile prevăzute la articolele 94 și 95 din Regulamentul nr. 2100/94.

31 În această privință trebuie amintit, pe de o parte, că, de la momentul acordării protecției comunitare a soiurilor de plante, săvârșirea neautorizată a acțiunilor prevăzute la articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2100/94 cu privire la soiul de plante care face obiectul acestei protecții constituie o „utilizare neautorizată", în sensul articolului 13 alineatul (3) din acest regulament. Astfel, în conformitate cu articolul 94 alineatul (1) litera (a) din regulamentul menționat, orice persoană care, în aceste împrejurări, săvârșește unul dintre actele respective poate face obiectul unei acțiuni în justiție intentate de către acest titular pentru încetarea contrafacerii sau pentru plata unei remunerații echitabile sau în ambele scopuri (Hotărârea din 19 decembrie 2019, Club de Variedades Vegetales Protegidas, C-176/18, EU:C:2019:1131, punctul 41).

32 Pe de altă parte, în ceea ce privește perioada anterioară acordării acestei protecții, titularul poate solicita, în conformitate cu articolul 95 din Regulamentul nr. 2100/94, o remunerație echitabilă din partea oricărei persoane care a îndeplinit, în perioada cuprinsă între publicarea cererii de acordare a protecției comunitare a soiurilor de plante și acordarea protecției menționate, o acțiune care i-ar fi fost interzisă acestei din urmă persoane după perioada respectivă în temeiul unei astfel de protecții (Hotărârea din 19 decembrie 2019, Club de Variedades Vegetales Protegidas, C-176/18, EU:C:2019:1131, punctul 42).

33 În consecință, din cuprinsul punctelor 24-32 din prezenta hotărâre rezultă că, potrivit formulării articolului 96 din Regulamentul nr. 2100/94, termenul de prescripție de trei ani menționat de această dispoziție pentru acțiunile prevăzute la articolele 94 și 95 din regulamentul respectiv nu începe să curgă de la momentul la care actele de contrafacere ca urmare a cărora sunt introduse aceste acțiuni au încetat, ci de la data la care titularul protecției comunitare a luat cunoștință de existența acestor acte și de identitatea autorului lor, în măsura în care această formulare nu implică nicio trimitere și nici măcar o aluzie la noțiunile de durată a contrafacerii și de continuitate a actului de contrafacere.

34 O asemenea interpretare este confirmată, în al doilea rând, de contextul în care se înscrie articolul 96 din Regulamentul nr. 2100/94.

35 Astfel, trebuie arătat că acțiunile prevăzute la articolele 94 și 95 din acest regulament sunt îndreptate printre altele împotriva actelor menționate la articolul 13 alineatul (2) din acesta. Or, această dispoziție se referă efectiv la acte identificate individual, așa încât împrejurarea că un act continuă în timp nu este determinantă în ceea ce privește stabilirea momentului de la care începe să curgă termenul prevăzut la articolul 96 din regulamentul respectiv.

36 În al treilea rând, interpretarea acestei dispoziții astfel cum este menționată la punctul 33 din prezenta hotărâre este confirmată de obiectivul urmărit de Regulamentul nr. 2100/94 prin intermediul aceleiași dispoziții, în măsura în care aceasta stabilește o regulă privind prescripția.

37 În acest sens, trebuie amintit că termenele de prescripție îndeplinesc în general funcția de asigurare a securității juridice (Hotărârea din 30 aprilie 2020, Nelson Antunes da Cunha, C-627/18, EU:C:2020:321, punctul 44 și jurisprudența citată).

38 Pentru a îndeplini în mod eficient acest rol, asemenea termene trebuie stabilite în prealabil, iar orice aplicare „prin analogie” a unui termen de prescripție trebuie să fie suficient de previzibilă pentru justițiabil (Hotărârea din 23 ianuarie 2019, Fallimento Traghetti del Mediterraneo, C-387/17, EU:C:2019:51, punctul 71 și jurisprudența citată).

39 Or, o interpretare a articolului 96 din Regulamentul nr. 2100/94 potrivit căreia termenul de prescripție pe care îl prevede nu ar începe să curgă decât de la încetarea actului de contrafacere incriminat ar avea ca efect faptul că, atât timp cât acesta continuă, titularul protecției comunitare ar putea introduce acțiunile prevăzute la articolele 94 și 95 din acest regulament până la trei ani de la încetarea actului menționat, iar aceasta indiferent de datele la care s-a situat punctul de plecare al actului respectiv și de faptul că acest titular a luat cunoștință de existența acestuia și de identitatea autorului său.

40 O asemenea interpretare ar crea o incertitudine constantă autorului actelor de contrafacere, întrucât titularul protecției comunitare, deși a tolerat existența acestor acte într-o așa măsură încât a dat autorului lor impresia că acționează cu bună-credință, ar putea introduce în mod valabil una dintre acțiunile prevăzute la articolele 94 și 95 din Regulamentul nr. 2100/94 pentru ansamblul acestor acte, fără a ține seama de data la care a fost săvârșit fiecare dintre acestea.

41 În consecință, este necesar să se răspundă la prima întrebare că articolul 96 din Regulamentul nr. 2100/94 trebuie interpretat în sensul că termenul de prescripție de trei ani menționat de această dispoziție pentru acțiunile prevăzute la articolele 94 și 95 din acest regulament începe să curgă, indiferent de împrejurarea că actul de contrafacere a unui soi protejat continuă în timp, precum și de data la care actul respectiv a încetat, de la data la care, pe de o parte, a fost în final acordată protecția comunitară a soiurilor de plante și, pe de altă parte, titularul protecției comunitare a luat cunoștință de existența acestui act și de identitatea autorului său.

Cu privire la a doua și la a treia întrebare

42 Prin intermediul celei de a doua și al celei de a treia întrebări, care trebuie examinate împreună, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 96 din Regulamentul nr. 2100/94 trebuie interpretat în sensul că sunt prescrise toate acțiunile prevăzute la articolele 94 și 95 din acest regulament, referitoare la un ansamblu de acte de contrafacere a unui soi protejat și care au fost introduse la mai mult de trei ani după ce, pe de o parte, protecția comunitară a soiurilor de plante a fost în final acordată și după ce, pe de altă parte, titularul a luat cunoștință de acest ansamblu de acte și de identitatea autorului lor, iar aceasta indiferent de data

săvârșirii fiecăruia dintre actele, considerate individual, care fac parte din ansamblul respectiv, sau dacă sunt prescrise numai acțiunile referitoare la acte săvârșite cu mai mult de trei ani înainte de introducerea acestor acțiuni.

43 După cum reiese din cuprinsul punctului 35 din prezenta hotărâre, articolul 96 din Regulamentul nr. 2100/94 privește prescrierea acțiunilor prevăzute la articolele 94 și 95 din acest regulament referitoare la acte de contrafacere identificate individual.

44 Astfel, după cum s-a amintit la punctele 31 și 32 din prezenta hotărâre, asemenea acte sunt cele prevăzute la articolul 13 alineatul (2) din acest regulament, care ar fi necesitat o autorizare din partea titularului protecției comunitare, și anume producerea sau reproducerea (înmulțirea), condiționarea în vederea înmulțirii, oferirea spre vânzare, vânzarea sau orice altă formă de comercializare, exportul în afara Uniunii Europene, importul în Uniune și deținerea în scopul fiecăruia dintre aceste acte a constituenților soiului sau a materialului recoltat aparținând soiului protejat.

45 Prin urmare, în vederea aplicării articolului 96 din Regulamentul nr. 2100/94, este necesar să se ia în considerare în mod individual fiecare act de contrafacere care corespunde unuia dintre cele enumerate la articolul 13 alineatul (2) din acest regulament, indiferent de împrejurarea că face obiectul unei repetări, al unei continuări în timp sau că poate fi asociat unui ansamblu de acte.

46 Pe de altă parte, astfel cum a arătat domnul avocat general la punctul 61 din concluzii, faptul că articolul 96 din Regulamentul nr. 2100/94 are în vedere prescrierea unei „acțiuni”, iar nu a unui comportament care ar fi avut în vedere ca un „ansamblu de acte”, pledează în favoarea unei examinări individuale a prescrierii fiecăruia dintre actele de contrafacere care fac parte dintr-un „ansamblu de acte”.

47 Din aceasta rezultă că data la care titularul protecției comunitare a luat cunoștință de existența actului de contrafacere considerat individual, precum și de identitatea autorului său este cea determinantă pentru a stabili dacă acțiunile prevăzute la articolele 94 și 95 din Regulamentul nr. 2100/94 sunt prescrise ținând seama de termenul de trei ani menționat la articolul 96 din acest regulament.

48 În împrejurările din cauza principală, revine, așadar, instanței de trimitere sarcina de a stabili, pentru fiecare dintre actele de contrafacere reproșate societății Pardo, dacă CVVP a luat cunoștință de aceste acte și de autorul lor cu mai mult de trei ani înainte de introducerea acțiunilor în despăgubire în discuție în litigiul principal, acțiuni care, după cum reiese din decizia de trimitere, au fost introduse în luna noiembrie a anului 2011.

49 O interpretare în sens contrar a articolului 96 din Regulamentul nr. 2100/94, potrivit căreia expirarea termenului de trei ani prevăzut de această dispoziție ar determina o prescripție care s-ar extinde la ansamblul actelor ce aduc atingere drepturilor titularului, așa cum a fost susținută de Pardo în observațiile sale scrise, ar fi contrară finalității acestei dispoziții.

50 Astfel, dintr-o asemenea interpretare ar rezulta că prescrierea acțiunilor prevăzute la articolele 94 și 95 din acest regulament referitoare la un act de contrafacere care ar fi considerat fie ca reprezentând începutul unui comportament, fie ca fiind la originea unui ansamblu de acte de contrafacere privind un soi protejat ar avea efectul să determine și prescrierea acțiunilor

referitoare la orice alt act ulterior care poate fi imputabil acestui comportament sau asociat acestui ansamblu, indiferent de data la care titularul protecției comunitare a luat cunoștință de existența și de identitatea autorului unui atare act.

51 Or, după cum a arătat domnul avocat general la punctul 56 din concluzii, normele privind prescripția nu pot privi decât acțiunile referitoare la acte care au fost săvârșite, iar nu la cele care ar putea fi săvârșite în viitor.

52 În plus, dacă acțiunile prevăzute la articolele 94 și 95 din Regulamentul nr. 2100/94 ar trebui declarate prescrise pentru motivul că sunt prescrise cele referitoare la „actul inițial" aflat la originea comportamentului incriminat, titularul protecției comunitare ar fi lipsit de orice protecție în privința actelor de contrafacere săvârșite ulterior termenului de prescripție privind acest act inițial.

53 O astfel de accepțiune a termenului de prescripție prevăzut la articolul 96 din acest regulament ar fi incompatibilă cu însuși obiectul regulamentului menționat, care constă, în temeiul articolului 1 din acesta, în stabilirea unui regim de protecție comunitară a soiurilor de plante.

54 Având în vedere considerațiile care precedă, este necesar să se răspundă la a doua și la a treia întrebare că articolul 96 din Regulamentul nr. 2100/94 trebuie interpretat în sensul că sunt prescrise numai acțiunile prevăzute la articolele 94 și 95 din acest regulament referitoare la un ansamblu de acte de contrafacere a unui soi protejat care au fost introduse la mai mult de trei ani după ce, pe de o parte, protecția comunitară a soiurilor de plante a fost în final acordată și după ce, pe de altă parte, titularul a luat cunoștință de existența fiecăruia dintre actele, considerate individual, care fac parte din acest ansamblu și de identitatea autorului lor.

Cu privire la cheltuielile de judecată

55 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a șaptea) declară:

1) **Articolul 96 din Regulamentul (CE) nr. 2100/94 al Consiliului din 27 iulie 1994 de instituire a unui sistem de protecție comunitară a soiurilor de plante trebuie interpretat în sensul că termenul de prescripție de trei ani menționat de această dispoziție pentru acțiunile prevăzute la articolele 94 și 95 din acest regulament începe să curgă, indiferent de împrejurarea că actul de contrafacere a unui soi protejat continuă în timp, precum și de data la care actul respectiv a încetat, de la data la care, pe de o parte, protecția comunitară a soiurilor de plante a fost în final acordată și, pe de altă parte, titularul protecției comunitare a luat cunoștință de existența acestui act și de identitatea autorului său.**

2) **Articolul 96 din Regulamentul nr. 2100/94 trebuie interpretat în sensul că sunt prescrise numai acțiunile prevăzute la articolele 94 și 95 din acest regulament referitoare la un ansamblu de acte de contrafacere a unui soi protejat care au fost introduse la mai mult de trei ani după ce, pe de o parte, protecția comunitară a soiurilor de plante a fost în**

final acordată și după ce, pe de altă parte, titularul a luat cunoștință de existența fiecăruia dintre actele, considerate individual, care fac parte din acest ansamblu și de identitatea autorului lor.

Semnături